

Ο λόρδος David Owen γεννήθηκε το 1938, σπούδασε Ιατρική, κάτι που ήταν σαν παράδοση στην οικογένειά του, ξεκίνησε την ιατρική του καριέρα από το νοσοκομείο Saint Thomas, ειδικεύτηκε στην νευρολογία, ενώ οι κοινωνικές του ανησυχίες δεν άργησαν να τον εμπλέξουν και στην πολιτική σκηνή.

Δεν εγκατέλειψε την ιατρική, δεν αντιμετώπισε την πολιτική ως επάγγελμα, μολοντούτο πριν κλείσει τα 40 του χρόνια βρέθηκε επικεφαλής της βρετανικής εξωτερικής πολιτικής επί πρωθυπουργίας James Callaghan.

Με τη διττή του ιδιότητα, του νευρολόγου ιατρού και του πολιτικού, του δόθηκε η ευκαιρία να προσεγγίσει θέματα, προβλήματα, ανθρώπους με τρόπους ξεχωριστούς.

Προφανώς ανήσυχο πνεύμα, εργατικός και δημιουργικός, φλερτάρει και με τη συγγραφική ιδιότητα, καθώς έχει εκδώσει την «*Βαλκανική Οδύσσεια*», το αυτοβιογραφικό «*Επτά Εποχές*», μια
ποιητική ανθολογία καθώς και το
«*Σύνδρομο της Ύβρεως*».

Το 2008 κυκλοφόρησε το: «*In Sickness and in Power. Illnes in heads of government during the last 100 years*»

το οποίο ένα χρόνο αργότερα εκδόθηκε και στην Ελλάδα με τίτλο:
«*Ασθενείς ηγέτες στην εξουσία. Πόσο οι αρρώστιες επηρέασαν τους πολιτικούς τα τελευταία 100 χρόνια.*»

Είναι μια εξαιρετική προσπάθεια όχι μόνον διότι είναι καλογραμμένο, αλλά διότι παραθέτει μεγάλο πλήθος στοιχείων, αντίστοιχα βαθιές αναλύσεις, σοβαρή προσέγγιση, μετριοπαθές ύφος.

Να μην λησμονούμε, ότι ως υπουργός εξωτερικών κάποιες από τις πολιτικές προσωπικότητες στις οποίες αναφέρεται, τις συνάντησε, τις συναναστράφηκε Δεν ήταν όμως τόσο επιφανειακή η προσέγγιση του. Ο συγγραφέας καταδύθηκε σε αρχεία, μίλησε, έψαξε, ενδιαφέρθηκε, κόπιασε.

Παράλληλα με το κείμενο, παρέχονται συμπληρωματικές πληροφορίες με τρόπο κατανοητό για τις ασθένειες που περιγράφονται ώστε να αντιληφθεί ο αναγνώστης τη σοβαρότητα των περιπτώσεων.

Το βιβλίο είναι μια σειρά από αποκαλύψεις, συχνά φρικώδης αν αναλογιστεί κανείς

την κατάσταση της ψυχικής υγείας ηγετών που διαχειρίστηκαν όχι μόνον τις τύχες των λαών τους αλλά και το μέλλον της οικουμένης. Δεν έχει να κάνει όμως μόνο με το κομμάτι της ψυχικής υγείας, τη ροπή τους στον αλκοολισμό, τα ψυχοφάρμακα, τα ναρκωτικά, αλλά και με την ευρύτερη υγεία τους τη φυσική τους κατάσταση καθώς και με τον τρόπο που αποκάλυψαν, ή αποσιώπησαν το πρόβλημά τους.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει και η άποψη του συγγραφέα για συγκεκριμένες αποφάσεις ηγετών αλλά και για κάποια κριτήρια ιστορικά σημεία και πως θα είχαν διαμορφωθεί αν η υγεία των ανθρώπων που κλήθηκαν να λάβουν αποφάσεις ήταν διαφορετική.

Ως γιατρός, προχωρεί λίγο περισσότερο και προτείνει τρόπους αντιμετώπισης, θεσμοθέτησης και προστασίας των λαών και της ανθρωπότητας από μοιραίες αποφάσεις ηγετών με προβληματική υγεία.

Αν θέλουμε να μάθουμε κάτι παραπάνω για τις προσωπικότητες που άφησαν το ίχνος τους στην παγκόσμια ιστορία του 20^{ου} αιώνα είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους.

Προσεγγίσιμη η μετάφραση με μια επισήμανση, που προφανώς ξέφυγε από τον τελευταίο έλεγχο, είναι Η Γκόλντα Μέιρ και όχι Ο, όπως αναγράφεται στην σ.156.